

Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

► **B**

ΚΑΝΟΝΙΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1466/97 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 1997

για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών

(ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1055/2005 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2005	L 174	1	7.7.2005
► <u>M2</u>	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1175/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2011	L 306	12	23.11.2011

▼ B**ΚΑΝΟΝΙΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1466/97 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 7ης Ιουλίου 1997

για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών

ΤΜΗΜΑ 1

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ▼ M2*Άρθρο 1*

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες που διέπουν το περιεχόμενο, την υποβολή, την εξέταση και την παρακολούθηση των προγραμμάτων σταθερότητας και των προγραμμάτων σύγκλισης στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας από το Συμβούλιο και την Επιτροπή ώστε να αποτρέπεται εγκαίρως η εμφάνιση υπερβολικών δημόσιων ελλειμμάτων και να ενισχύεται η εποπτεία και ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών, υποστηρίζοντας με αυτόν τον τρόπο την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ·
- β) ως «μη συμμετέχοντα κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη εκτός εκείνων των οποίων το νόμισμα είναι το ευρώ.

ΤΜΗΜΑ 1-A

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ*Άρθρο 2-α*

1. Προκειμένου να εξασφαλιστεί στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών και συνεχής σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων του κράτους μέλους, το Συμβούλιο ασκεί πολυμερή εποπτεία ως αναπόσπαστο τμήμα του Ευρωπαϊκού εξαμήνου συντονισμού των οικονομικών πολιτικών, σύμφωνα με τους στόχους και τις απαιτήσεις που ορίζονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

2. Το Ευρωπαϊκό εξάμηνο περιλαμβάνει:

- α) τη διατύπωση και εποπτεία της εφαρμογής των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης (Γενικοί Προσανατολισμοί Οικονομικής Πολιτικής) σύμφωνα με το άρθρο 121, παράγραφος 2, της ΣΛΕΕ·
- β) τη διατύπωση και εξέταση της εφαρμογής κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 148, παράγραφος 2, της ΣΛΕΕ (Κατευθυντήριες Γραμμές για την Απασχόληση)·
- γ) την υποβολή και την αξιολόγηση των προγραμμάτων σταθερότητας ή σύγκλισης των κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·

▼ M2

- δ) την υποβολή και την αξιολόγηση των εθνικών μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων των κρατών μελών που υποστηρίζουν τη στρατηγική της Ένωσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση και καταρτίζονται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στα ανωτέρω στοιχεία α) και β) και με τη γενική καθοδήγηση προς τα κράτη μέλη που εκδίδουν η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στην αρχή του ετήσιου κύκλου εποπτείας·
- ε) την εποπτεία για την πρόληψη και τη διόρθωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών ⁽¹⁾.

3. Κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού εξαμήνου, για να παρασχεθούν εγκαίρως ολοκληρωμένες συμβουλές για τις προθέσεις της μακροδημοσιονομικής και μακροδιαρθρωτικής πολιτικής, το Συμβούλιο, κατά κανόνα, μετά την αξιολόγηση των προγραμμάτων αυτών με βάση τις συστάσεις της Επιτροπής, παρέχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη κάνοντας πλήρη χρήση των νομικών μέσων που προβλέπονται στα άρθρα 121 και 148 της ΣΛΕΕ, και με βάση τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη την καθοδήγηση που παρέχεται κατά τη διαμόρφωση των πολιτικών τους στους τομείς της οικονομίας, της απασχόλησης και του προϋπολογισμού, προτού λάβουν καίριες αποφάσεις για τους εθνικούς προϋπολογισμούς των επομένων ετών. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την πρόοδο.

Η παράλειψη κράτους μέλους να ενεργήσει με βάση τις υποδείξεις μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα:

- α) περαιτέρω συστάσεις για τη λήψη ειδικών μέτρων·
- β) προειδοποίηση από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 121, παράγραφος 4, της ΣΛΕΕ·
- γ) μέτρα με βάση τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 ή τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

Η εφαρμογή των μέτρων υπόκειται στην ενισχυμένη παρακολούθηση εκ μέρους της Επιτροπής και ενδέχεται να περιλαμβάνει αποστολές εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο -11 του παρόντος κανονισμού.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει δεόντως στο Εξάμηνο, προκειμένου να αυξάνεται η διαφάνεια, η αποδοχή και η λογοδοσία για τις αποφάσεις που λαμβάνονται, ιδίως μέσω του οικονομικού διαλόγου σύμφωνα με το άρθρο 2-αβ του παρόντος κανονισμού. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού εξαμήνου διεξάγεται, όποτε είναι αναγκαίο, διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής, την Επιτροπή Απασχόλησης και την Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού εξαμήνου, υπάρχει συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, ιδίως των κοινωνικών εταίρων, για βασικά θέματα πολιτικής, όποτε είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της ΣΛΕΕ και τις εθνικές νομικές και πολιτικές ρυθμίσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25.

▼ M2

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121, παράγραφος 5, της ΣΛΕΕ, και εάν είναι απαραίτητο ο πρόεδρος της Ευρωομάδας, υποβάλλουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας. Οι εκθέσεις θα πρέπει να αποτελούν στοιχείο του οικονομικού διαλόγου που αναφέρεται στο άρθρο 2-αβ του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 1-Αα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Άρθρο 2-αβ

1. Για να βελτιωθεί ο διάλογος μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ειδικότερα δε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και να διασφαλισθεί μεγαλύτερη διαφάνεια και λογοδοσία, η αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να καλέσει τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, την Επιτροπή και, όποτε είναι απαραίτητο, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή τον Πρόεδρο της Ευρωομάδας ενώπιον της επιτροπής για να συζητήσουν:

- α) τις πληροφορίες που παρέσχε στην επιτροπή το Συμβούλιο σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής κατ'άρθρο 121, παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ·
- β) τη γενική καθοδήγηση προς τα κράτη μέλη που εκδίδει η Επιτροπή στην αρχή του ετήσιου κύκλου εποπτείας·
- γ) τυχόν συμπεράσματα στα οποία έχει καταλήξει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού εξαμήνου·
- δ) τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας που ασκείται βάσει του παρόντος κανονισμού·
- ε) τυχόν συμπεράσματα στα οποία έχει καταλήξει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με τις κατευθύνσεις και τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής·
- στ) τυχόν αναθεώρηση του τρόπου άσκησης της πολυμερούς εποπτείας στο τέλος του ευρωπαϊκού εξαμήνου·
- ζ) τις συστάσεις του Συμβουλίου προς τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 121, παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης και την έκθεση που υποβάλλει το Συμβούλιο στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 10, παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Το Συμβούλιο αναμένεται, κατά κανόνα, να ακολουθήσει τις συστάσεις και τις προτάσεις της Επιτροπής ή να εξηγήσει τη θέση του δημοσίως.

3. Η αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος το οποίο αφορά η σύσταση του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 10, παράγραφος 2, να συμμετάσχει σε ανταλλαγή απόψεων.

▼ M2

4. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενημερώνουν τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

▼ M1

ΤΜΗΜΑ 1Α

ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

▼ M2*Άρθρο 2α*

Κάθε κράτος μέλος έχει διαφοροποιημένο μεσοπρόθεσμο στόχο για τη δημοσιονομική του θέση. Αυτοί οι ειδικοί ανά χώρα μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι ενδέχεται να αποκλίνουν από την απαίτηση για σχεδόν ισοσκελισμένη ή πλεονασματική θέση, ενώ παρέχουν περιθώριο ασφαλείας αναφορικά με το όριο δημοσιονομικού ελλείμματος του 3 % του ΑΕΠ. Οι μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι εξασφαλίζουν τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών ή ταχεία πρόοδο προς αυτήν ενώ αφήνουν περιθώρια δημοσιονομικών ελιγμών, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των αναγκών για δημόσιες επενδύσεις.

Λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων αυτών, για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και για τα κράτη μέλη του ΣΜ2, οι ειδικοί ανά χώρα μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι ορίζονται εντός καθορισμένου φάσματος μεταξύ -1 % του ΑΕΠ και ισοσκελισμού ή πλεονάσματος, σε κυκλικώς προσαρμοσμένους όρους, και χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και τα προσωρινά μέτρα.

Ο μεσοπρόθεσμος δημοσιονομικός στόχος αναθεωρείται ανά τριετία. Ο μεσοπρόθεσμος δημοσιονομικός στόχος ενός κράτους μέλους μπορεί να αναθεωρηθεί εκ νέου σε περίπτωση εφαρμογής διαρθρωτικής μεταρρύθμισης που έχει μείζονα αντίκτυπο στη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

Η τήρησή του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου περιλαμβάνεται στα εθνικά μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά πλαίσια, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας του Συμβουλίου 2011/85/ΕΕ της 8ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών⁽¹⁾.

▼ B

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 3▼ M2

1. Κάθε συμμετέχον κράτος μέλος υποβάλλει ανά τακτά χρονικά διαστήματα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την άσκηση πολυμερούς εποπτείας δυνάμει του άρθρου 121 της ΣΛΕΕ, υπό μορφή προγράμματος σταθερότητας το οποίο παρέχει μια ουσιαστική βάση για τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, η οποία συμβάλλει στη σταθερότητα των τιμών, στην επίτευξη ισχυρής διατηρήσιμης ανάπτυξης και στη δημιουργία απασχόλησης.

▼ B

2. Το πρόγραμμα σταθερότητας περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

⁽¹⁾ ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 41.

▼ M2

- α) το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο και την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του στόχου αυτού για το κρατικό ισοζύγιο ως ποσοστό του ΑΕΠ, την προβλεπόμενη πορεία του δείκτη δημόσιου χρέους, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημόσιων δαπανών, συμπεριλαμβανομένης της αντίστοιχης διάθεσης πόρων για τον ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της αύξησης των δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1, την αναμενόμενη πορεία εξέλιξης των δημόσιων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές και έναν ποσοτικό προσδιορισμό των προβλεπόμενων μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων·
- αα) στοιχεία για τις τεκμαρτές υποχρεώσεις λόγω της δημογραφικής γήρανσης, και ενδεχόμενες υποχρεώσεις, όπως οι δημόσιες εγγυήσεις, που ενδέχεται να έχουν μεγάλο αντίκτυπο στους γενικούς κρατικούς λογαριασμούς·
- αβ) στοιχεία σχετικά με τη συμβατότητα του προγράμματος σταθερότητας με τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων·
- β) τις κυριότερες παραδοχές για τις αναμενόμενες οικονομικές εξελίξεις και τις σημαντικές οικονομικές μεταβλητές που σχετίζονται με την υλοποίηση του προγράμματος σταθερότητας, όπως είναι οι δαπάνες δημοσίων επενδύσεων, η αύξηση του ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους, η απασχόληση και ο πληθωρισμός·
- γ) ποσοτική εκτίμηση των δημοσιονομικών και άλλων μέτρων οικονομικής πολιτικής που λαμβάνονται ή προτείνονται για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, με ανάλυση κόστους-ωφελείας των μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες θετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, μεταξύ άλλων με την αύξηση της δυναμικής βιώσιμης ανάπτυξης·

▼ B

- δ) ανάλυση του κατά πόσον τυχόν μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών θα επηρέαζαν την κατάσταση των δημόσιων οικονομικών και το χρέος·

▼ M1

- ε) ανάλογα με την περίπτωση, τους λόγους απόκλισης από την απαιτούμενη πορεία προσαρμογής προς τον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο.

▼ M2

2α. Το πρόγραμμα σταθερότητας βασίζεται στο πιθανότερο μακροδημοσιονομικό σενάριο ή σε ένα πιο επιφυλακτικό σενάριο. Οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις συγκρίνονται με τις πλέον επίκαιρες προγνώσεις της Επιτροπής και, ενδεχομένως, άλλων ανεξάρτητων οργάνων. Τυχόν σημαντικές διαφορές μεταξύ του επιλεγέντος μακροοικονομικού δημοσιονομικού σεναρίου και των προγνώσεων της Επιτροπής περιγράφονται συνοδευόμενες από σκεπτικό, ιδίως εάν το επίπεδο ή η ανάπτυξη με βάση εξωτερικές παραδοχές αφίσταται σημαντικά από τις τιμές που προκρίνει η Επιτροπή στις προγνώσεις της.

Η ακριβής φύση των πληροφοριών που αναφέρονται στα στοιχεία α), αα), β) και γ) της παραγράφου 2 καθορίζεται εντός ενός εναρμονισμένου πλαισίου που θα πρέπει να καταρτισθεί από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

▼ M2

3. Τα στοιχεία για την πορεία του κρατικού ισοζυγίου και του δείκτη δημόσιου χρέους, την εξέλιξη των δημόσιων δαπανών, την προβλεπόμενη εξέλιξη των δημόσιων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές, τα προβλεπόμενα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων με κατάλληλη ποσοτικοποίηση, και τις βασικές οικονομικές παραδοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) καταρτίζονται σε ετήσια βάση και καλύπτουν το προηγούμενο έτος, το τρέχον έτος και τουλάχιστον τα τρία επόμενα έτη.

4. Κάθε πρόγραμμα περιλαμβάνει πληροφορίες για τη νομική θέση του στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών, που αφορούν κυρίως το κατά πόσον το πρόγραμμα υποβλήθηκε στο εθνικό κοινοβούλιο και κατά πόσον το εθνικό κοινοβούλιο είχε την ευκαιρία να συζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου σχετικά με το προηγούμενο πρόγραμμα ή, κατά περίπτωση, τυχόν σύσταση ή προειδοποίηση, και κατά πόσον υπήρξε κοινοβουλευτική έγκριση του προγράμματος.

Άρθρο 4

1. Τα προγράμματα σταθερότητας υποβάλλονται ετησίως τον Απρίλιο, κατά προτίμηση έως τα μέσα του μήνα και όχι αργότερα από την 30ή Απριλίου.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τα προγράμματα σταθερότητας που καταρτίζουν.

Άρθρο 5

1. Με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, το Συμβούλιο εξετάζει, εντός του πλαισίου της πολυμερούς εποπτείας του άρθρου 121 της ΣΛΕΕ, το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο που παρουσιάζει το οικείο κράτος μέλος στο πρόγραμμα σταθερότητάς του, εκτιμά εάν οι οικονομικές παραδοχές στις οποίες βασίζεται το πρόγραμμα είναι ρεαλιστικές, εάν η πορεία προσαρμογής προς την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου είναι κατάλληλη, εξετάζοντας επίσης την παράλληλη πορεία του δείκτη χρέους, και εάν τα μέτρα που λαμβάνονται ή προτείνονται για την τήρηση της πορείας προσαρμογής επαρκούν για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου σε όλη τη διάρκεια του κύκλου.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή, όταν εκτιμούν την πορεία προσαρμογής προς την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, εξετάζουν αν το οικείο κράτος μέλος προβαίνει στην απαιτούμενη για το σκοπό αυτό ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου δημοσιονομικού ισοζυγίου του, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, το ενδεικτικό ύψος της οποίας ορίζεται σε 0,5 % του ΑΕΠ. Για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν επίπεδο χρέους υψηλότερο του 60 % του ΑΕΠ ή σημαντικούς κινδύνους όσον αφορά τη γενικότερη βιωσιμότητα του χρέους, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν κατά πόσον η ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου ισοζυγίου, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, είναι σημαντικά υψηλότερη του 0,5 % του ΑΕΠ. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη κατά πόσο καταβάλλεται μεγαλύτερη προσπάθεια προσαρμογής σε περιόδους ευνοϊκής οικονομικής συγκυρίας, ενώ η προσπάθεια μπορεί να είναι πιο περιορισμένη σε περιόδους δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Ιδιαίτερα λαμβάνονται υπόψη τα έκτακτα έσοδα και η υστέρηση εσόδων.

▼ M2

Η επαρκής πρόοδος προς το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο αξιολογείται βάσει συνολικής αξιολόγησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Προς το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν αν η πορεία των δημόσιων δαπανών, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπεται να ληφθούν στο σκέλος των εσόδων, πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) για κράτη μέλη που έχουν επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων·
- β) για κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα ποσοστό χαμηλότερο από το μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Η διαφορά μεταξύ του ποσοστού αύξησης των δημόσιων δαπανών και του μεσοπρόθεσμου ποσοστού αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η κατάλληλη προσαρμογή για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου·
- γ) για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμα επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό τους στόχο, οι μειώσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά ορισμένα στοιχεία των δημόσιων εσόδων αντισταθμίζονται είτε με μειώσεις των δαπανών είτε με αυξήσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά άλλα στοιχεία των δημόσιων εσόδων είτε και με τις δύο μεθόδους συγχρόνως.

Στο γενικό σύνολο των δαπανών δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες για τους τόκους, οι δαπάνες για προγράμματα της Ένωσης που αναπληρώνονται στο σύνολό τους από ενωσιακά κονδύλια και αλλαγές μη διακριτικής ευχέρειας στη χρηματοδότηση των παροχών ανεργίας.

Η αύξηση των δαπανών που υπερβαίνει το μεσοπρόθεσμο σημείο αναφοράς δεν θεωρείται παράβαση του πλαισίου αναφοράς αν αντισταθμίζεται πλήρως με αυξήσεις των εσόδων που είναι υποχρεωτικές διά νόμου.

Το μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ υπολογίζεται βάσει μελλοντικών προβολών ή προβολών ανασκόπησης του παρελθόντος. Οι προβολές ενημερώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τη μέθοδο υπολογισμού για τις προβολές αυτές και το προκύπτον μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ.

Όταν καθορίζουν την πορεία προσαρμογής προς επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον στόχο αυτό, και όταν επιτρέπουν προσωρινή απόκλιση από αυτόν, για τα κράτη μέλη που τον έχουν ήδη επιτύχει, εφόσον διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας όσον αφορά την τιμή αναφοράς για το έλλειμμα και η δημοσιονομική κατάσταση αναμένεται να επανέλθει στον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο εντός της περιόδου του προγράμματος, το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη την εφαρμογή μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων με άμεσες μακροπρόθεσμες θετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, περιλαμβανομένης της αύξησης της δυναμικής βιώσιμης ανάπτυξης, και κατά συνέπεια έχουν επαληθεύσιμο αντίκτυπο στη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

▼ M2

Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται σε μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων οι οποίες εισάγουν σύστημα πολλαπλών πυλώνων που περιλαμβάνει έναν υποχρεωτικό πυλώνα με πλήρη χρηματοδότηση. Στα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τέτοιες μεταρρυθμίσεις επιτρέπεται να αποκλίνουν από την πορεία προσαρμογής προς επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου ή από τον ίδιο τον στόχο, εφόσον η απόκλιση αντικατοπτρίζει τις άμεσες επαυξητικές επιπτώσεις της μεταρρύθμισης στο κρατικό ισοζύγιο, εφόσον διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας σε σχέση με την τιμή αναφοράς του ελλείμματος.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν επίσης κατά πόσον το περιεχόμενο του προγράμματος σταθερότητας διευκολύνει την επίτευξη συνεχούς και πραγματικής σύγκλισης εντός της ζώνης του ευρώ, τον στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και κατά πόσον οι οικονομικές πολιτικές του οικείου κράτους μέλους είναι συνεπείς με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής και τις κατευθυντήριες γραμμές απασχόλησης των κρατών μελών και της Ένωσης.

Σε περίπτωση ασυνήθων περιστάσεων που εκφεύγουν του ελέγχου του συγκεκριμένου κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική του κατάσταση ή σε περιόδους σοβαρής επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του ευρώ ή την ΕΕ συνολικά, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να αποκλίνουν προσωρινά από την πορεία προσαρμογής προς επίτευξη του μεσοπρόθεσμου στόχου που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο, εφόσον δεν τίθεται σε κίνδυνο η διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών μεσοπρόθεσμα.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν το πρόγραμμα σύγκλισης το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή του. Βάσει σύστασης της Επιτροπής και ύστερα από διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, το Συμβούλιο, εφόσον απαιτείται, εκδίδει γνώμη επί του προγράμματος. Όταν το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 121 της ΣΛΕΕ, θεωρεί ότι οι στόχοι και το περιεχόμενο του προγράμματος πρέπει να ενισχυθούν, ιδίως όσον αφορά την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, το Συμβούλιο, στη γνώμη που εκδίδει, καλεί το οικείο κράτος μέλος να προσαρμόσει το πρόγραμμά του.

Άρθρο 6

1. Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρακολουθούν την εφαρμογή των προγραμμάτων σταθερότητας με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, προκειμένου ιδίως να εντοπίσουν τις πραγματικές ή αναμενόμενες σημαντικές αποκλίσεις της δημοσιονομικής θέσης από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την κατάλληλη πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του.

2. Αν παρατηρηθεί σημαντική απόκλιση από την πορεία προσαρμογής προς επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 5 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, και προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση υπερβολικού ελλείμματος, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, απευθύνει προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος.

Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία έκδοσης της προειδοποίησης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο εξετάζει την κατάσταση και εγκρίνει σύσταση για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής, με βάση σύσταση της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ. Η σύσταση ορίζει προθεσμία πέντε μηνών το πολύ για την αντιμετώπιση της απόκλισης. Η προθεσμία μειώνεται στους τρεις μήνες αν η Επιτροπή κρίνει στην προειδοποίησή της ότι η κατάσταση είναι ιδιαίτερα σοβαρή και δικαιολογεί επείγουσα δράση. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, δημοσιοποιεί τη σύσταση.

▼ M2

Μέσα στην προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο στη σύστασή του σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο με θέμα τις ενέργειες στις οποίες προέβη κατόπιν της προαναφερθείσας σύστασης.

Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν αναλάβει την ενδεδειγμένη δράση εντός της προθεσμίας που ορίζεται σε σύσταση του Συμβουλίου βάσει του δεύτερου εδαφίου, η Επιτροπή συνιστά αμέσως στο Συμβούλιο να εγκρίνει, με ειδική πλειοψηφία, απόφαση που θα διαπιστώνει ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή μπορεί να συστήσει στο Συμβούλιο να εγκρίνει αναθεωρημένη σύσταση, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής.

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο δεν εγκρίνει απόφαση κατόπιν της συστάσεως της Επιτροπής, διά της οποίας διαπιστώνει ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση, και το οικείο κράτος μέλος συνεχίζει να μην αναλαμβάνει την ενδεδειγμένη δράση, η Επιτροπή, ένα μήνα μετά την αρχική σύστασή της, συνιστά στο Συμβούλιο να εγκρίνει απόφαση που διαπιστώνει ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση. Η απόφαση πρέπει να λογίζεται εγκριθείσα από το Συμβούλιο, εκτός εάν αυτό αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να απορρίψει τη σύσταση εντός δέκα ημερών από την έγκρισή της από την Επιτροπή. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή μπορεί να συστήσει στο Συμβούλιο να εγκρίνει αναθεωρημένη σύσταση, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής.

Όταν λαμβάνει την απόφαση σχετικά με τη μη συμμόρφωση, που αναφέρεται στο τέταρτο και στο πέμπτο εδάφιο, ψηφίζουν μόνο τα μέλη του Συμβουλίου που εκπροσωπούν συμμετέχοντα κράτη μέλη και το Συμβούλιο ενεργεί χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ψήφος του μέλους του Συμβουλίου που εκπροσωπεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Το Συμβούλιο υποβάλλει επίσημη έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με τις αντίστοιχες ληφθείσες αποφάσεις.

3. Η απόκλιση από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή την κατάλληλη πορεία προσαρμογής προς επίτευξή του αξιολογείται βάσει μιας συνολικής εκτίμησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης μιας ανάλυσης των δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1.

Για να εκτιμηθεί αν η απόκλιση είναι σημαντική λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) Για κράτος μέλος που δεν έχει επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο, όταν εκτιμάται η μεταβολή στο διαρθρωτικό ισοζύγιο, κατά πόσον η απόκλιση ανέρχεται σε τουλάχιστον 0,5 % του ΑΕΠ σε ένα δεδομένο έτος ή τουλάχιστον 0,25 % του ΑΕΠ κατά μέσο όρο ετησίως σε δύο συνεχόμενα έτη·
- β) όταν εκτιμάται η εξέλιξη των δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, κατά πόσον η απόκλιση έχει συνολικό αντίκτυπο στο ισοζύγιο της κυβέρνησης τουλάχιστον 0,5 % του ΑΕΠ σε μέσα σε ένα έτος ή σωρευτικά δύο συνεχόμενα έτη.

Η απόκλιση στην εξέλιξη των δαπανών δεν θεωρείται σημαντική εάν το οικείο κράτος μέλος έχει υπερβεί το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο, λαμβανομένου υπόψη του ενδεχομένου σημαντικής υστέρησης εσόδων και εάν ο δημοσιονομικός προγραμματισμός που παρουσιάζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας δεν θέτει σε κίνδυνο αυτό το στόχο κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα.

▼ M2

Η απόκλιση δύναται επίσης να μη ληφθεί υπόψη εάν οφείλεται σε ασυνήθεις περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του συγκεκριμένου κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική του κατάσταση ή σε περίπτωση σοβαρής επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του ευρώ ή την ΕΕ συνολικά, εφόσον κάτι τέτοιο δεν θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών μεσοπρόθεσμα.

▼ B

ΤΜΗΜΑ 3

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ

*Άρθρο 7***▼ M2**

1. Κάθε μη συμμετέχον κράτος μέλος υποβάλλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την άσκηση πολυμερούς εποπτείας ανά τακτά χρονικά διαστήματα δυνάμει του άρθρου 121 της ΣΛΕΕ, υπό μορφή προγράμματος σύγκλισης το οποίο παρέχει μια ουσιαστική βάση για τη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών, η οποία συμβάλλει στη σταθερότητα των τιμών, στην επίτευξη ισχυρής διατηρήσιμης ανάπτυξης και στη δημιουργία απασχόλησης.

▼ B

2. Το πρόγραμμα σύγκλισης παρουσιάζει τα ακόλουθα στοιχεία, ιδίως σχετικά με τις μεταβλητές που σχετίζονται με τη σύγκλιση:

▼ M2

α) το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο και την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του στόχου αυτού για το κρατικό ισοζύγιο ως ποσοστό του ΑΕΠ, την αναμενόμενη πορεία του δείκτη δημόσιου χρέους, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημόσιων δαπανών, συμπεριλαμβανομένης της αντίστοιχης διάθεσης πόρων για τον ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της αύξησης των δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημόσιων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές και έναν ποσοτικό προσδιορισμό των προβλεπόμενων μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, τους μεσοπρόθεσμους στόχους νομισματικής πολιτικής, τη σχέση των στόχων αυτών με τη σταθερότητα των τιμών και της συναλλαγματικής ισοτιμίας και την επίτευξη συνεχούς σύγκλισης·

αα) στοιχεία για τις τεκμαρτές υποχρεώσεις λόγω της δημογραφικής γήρανσης, και ενδεχόμενες υποχρεώσεις, όπως οι δημόσιες εγγυήσεις, που ενδέχεται να έχουν μεγάλο αντίκτυπο στους γενικούς κρατικούς λογαριασμούς·

αβ) στοιχεία σχετικά με τη συμβατότητα του προγράμματος σύγκλισης με τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων·

β) τις κυριότερες παραδοχές για τις αναμενόμενες οικονομικές εξελίξεις και τις σημαντικότερες οικονομικές μεταβλητές που σχετίζονται με την υλοποίηση του προγράμματος σύγκλισης, όπως είναι οι δαπάνες δημοσίων επενδύσεων, η αύξηση του ΑΕΠ σε πραγματικούς όρους, η απασχόληση και ο πληθωρισμός·

▼ M2

γ) ποσοτική εκτίμηση των δημοσιονομικών και άλλων μέτρων οικονομικής πολιτικής που λαμβάνονται ή προτείνονται για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, με ανάλυση κόστους-ωφελείας των μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες θετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, μεταξύ άλλων με την αύξηση της δυναμικής βιώσιμης ανάπτυξης·

▼ B

δ) ανάλυση του κατά πόσον τυχόν μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών θα επηρέαζαν την κατάσταση των δημόσιων οικονομικών και το χρέος·

▼ M1

ε) ανάλογα με την περίπτωση, τους λόγους απόκλισης από την απαιτούμενη πορεία προσαρμογής προς το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο.

▼ M2

2α. Το πρόγραμμα σύγκλισης βασίζεται στο πιθανότερο μακροδημοσιονομικό σενάριο ή σε ένα πιο επιφυλακτικό σενάριο. Οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις συγκρίνονται με τις πλέον επικαιρες προγνώσεις της Επιτροπής και, ενδεχομένως, με τις προγνώσεις άλλων ανεξάρτητων οργάνων. Τυχόν σημαντικές διαφορές μεταξύ του επιλεγέντος μακροοικονομικού δημοσιονομικού σεναρίου και των προγνώσεων της Επιτροπής περιγράφονται συνοδευόμενες από σκεπτικό, ιδίως εάν το επίπεδο ή η ανάπτυξη με βάση εξωτερικές παραδοχές αφίσταται σημαντικά από τις τιμές που προκρίνει η Επιτροπή στις προγνώσεις της.

Η ακριβής φύση αυτών των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, στοιχεία α), αα), β), γ) και δ) καθορίζεται εντός ενός εναρμονισμένου πλαισίου που θα πρέπει να καταρτισθεί από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

3. Τα στοιχεία για την πορεία του ισοζυγίου και του δείκτη δημόσιου χρέους, την εξέλιξη των δημόσιων δαπανών, την προβλεπόμενη πορεία εξέλιξης των δημόσιων εσόδων με αμετάβλητες πολιτικές, τα προβλεπόμενα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, με την κατάλληλη ποσοτικοποίηση, και τις βασικές οικονομικές παραδοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) θα καταρτίζονται σε ετήσια βάση και θα καλύπτουν το προηγούμενο έτος, το τρέχον έτος και τουλάχιστον τα τρία επόμενα έτη.

4. Κάθε πρόγραμμα περιλαμβάνει πληροφορίες για τη νομική θέση του στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών, που αφορούν κυρίως το κατά πόσον το πρόγραμμα υποβλήθηκε στο εθνικό κοινοβούλιο και κατά πόσον το εθνικό κοινοβούλιο είχε την ευκαιρία να συζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου σχετικά με το προηγούμενο πρόγραμμα ή, κατά περίπτωση, τυχόν σύσταση ή προειδοποίηση, και κατά πόσον υπήρξε κοινοβουλευτική έγκριση του προγράμματος.

Άρθρο 8

1. Τα προγράμματα σύγκλισης υποβάλλονται ετησίως τον Απρίλιο, κατά προτίμηση έως τα μέσα του μήνα και όχι αργότερα από την 30ή Απριλίου.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τα προγράμματα σύγκλισης που καταρτίζουν.

▼ M2*Άρθρο 9*

1. Με βάση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, το Συμβούλιο εξετάζει, εντός του πλαισίου της πολυμερούς εποπτείας του άρθρου 121 της ΣΛΕΕ, τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους που παρουσιάζουν τα οικεία κράτη μέλη στο πρόγραμμα σύγκλισης, εκτιμά εάν οι οικονομικές παραδοχές στις οποίες βασίζεται το πρόγραμμα είναι εύλογες, εάν η πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου είναι κατάλληλη, εξετάζοντας επίσης την παράλληλη πορεία του δείκτη χρέους, και εάν τα μέτρα που λαμβάνονται ή προτείνονται για την τήρηση της εν λόγω πορείας προσαρμογής επαρκούν για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου σε όλη τη διάρκεια του κύκλου και την επίτευξη συνεχούς σύγκλισης.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή, όταν εκτιμούν την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον καταβάλλεται μεγαλύτερη προσπάθεια προσαρμογής σε περιόδους ευνοϊκής οικονομικής συγκυρίας, ενώ η προσπάθεια μπορεί να είναι πιο περιορισμένη σε περιόδους δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Ιδιαίτερα λαμβάνονται υπόψη τα έκτακτα έσοδα και η υστέρηση εσόδων. Για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν επίπεδο χρέους υψηλότερο του 60 % του ΑΕΠ ή σημαντικούς κινδύνους όσον αφορά τη γενικότερη βιωσιμότητα του χρέους, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν κατά πόσον η ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου ισοζυγίου, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, είναι σημαντικά υψηλότερη του 0,5 % του ΑΕΠ. Για τα κράτη μέλη του ΣΜ2, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν εάν το οικείο κράτος μέλος προβαίνει σε κατάλληλη ετήσια βελτίωση του κυκλικά προσαρμοσμένου ισοζυγίου του, χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και λοιπά προσωρινά μέτρα, η οποία απαιτείται για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού του στόχου· το ενδεικτικό ύψος της βελτίωσης ορίζεται σε 0,5 % του ΑΕΠ.

Η επαρκής πρόοδος προς το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο αξιολογείται βάσει συνολικής αξιολόγησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Προς το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν αν η πορεία εξέλιξης των δημόσιων δαπανών, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα μέτρων που έχουν ληφθεί ή σχεδιάζεται να ληφθούν στο σκέλος των εσόδων, είναι σύμφωνη με τους ακόλουθους όρους:

- α) για κράτη μέλη που έχουν επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων·
- β) για κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, η ετήσια αύξηση των δαπανών δεν υπερβαίνει ένα ποσοστό χαμηλότερο από το μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ, εκτός εάν η υπέρβαση αντισταθμίζεται με μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων. Η διαφορά μεταξύ του ποσοστού αύξησης των δημόσιων δαπανών και του μεσοπρόθεσμου ποσοστού αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ καθορίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η κατάλληλη προσαρμογή για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου·
- γ) για κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο τους, οι μειώσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά ορισμένα στοιχεία των δημόσιων εσόδων αντισταθμίζονται είτε με περικοπές των δαπανών είτε με αυξήσεις διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά άλλα στοιχεία των δημόσιων εσόδων είτε και με τις δύο μεθόδους συγχρόνως.

▼ M2

Στο γενικό σύνολο των δαπανών δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες για τους τόκους, οι δαπάνες για προγράμματα της Ένωσης που αναπληρώνονται στο σύνολό τους από ενωσιακά κονδύλια και αλλαγές μη διακριτικής ευχέρειας στη χρηματοδότηση των παροχών ανεργίας.

Η υπέρβαση της αύξησης των δαπανών άνω των μεσοπρόθεσμων τιμών αναφοράς δεν θα πρέπει να λογίζεται ως υπέρβαση της τιμής αναφοράς στο βαθμό που αντισταθμίζεται πλήρως με αυξήσεις εσόδων που είναι υποχρεωτικές διά νόμου.

Το μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ υπολογίζεται βάσει μελλοντικών προβολών ή προβολών ανασκόπησης του παρελθόντος. Οι προβολές ενημερώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τη μέθοδο υπολογισμού των προβολών αυτών και το συνακόλουθο μεσοπρόθεσμο ποσοστό αναφοράς της δυναμικής αύξησης του ΑΕΠ.

Όταν καθορίζουν την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, για τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τον στόχο αυτό, και όταν επιτρέπουν προσωρινή απόκλιση από αυτόν, για τα κράτη μέλη που τον έχουν ήδη επιτύχει, με την προϋπόθεση ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας όσον αφορά την τιμή αναφοράς για το έλλειμμα και ότι η δημοσιονομική κατάσταση αναμένεται να επανέλθει στον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο εντός της περιόδου του προγράμματος, το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη την εφαρμογή μειζόνων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που επιφέρουν άμεσες μακροπρόθεσμες θετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, περιλαμβανομένης της αύξησης της δυναμικής βιώσιμης ανάπτυξης, και κατά συνέπεια έχουν επαληθεύσιμο αντίκτυπο στη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα των δημόσιων οικονομικών.

Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται σε μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων οι οποίες εισάγουν σύστημα πολλαπλών πυλώνων που περιλαμβάνει έναν υποχρεωτικό πυλώνα με πλήρη χρηματοδότηση. Στα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις επιτρέπεται να αποκλίνουν από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου ή από τον ίδιο τον στόχο, εφόσον η απόκλιση αντικατοπτρίζει τις άμεσες επαυξητικές επιπτώσεις της μεταρρύθμισης στο κρατικό ισοζύγιο, υπό την προϋπόθεση ότι διατηρείται κατάλληλο περιθώριο ασφαλείας σε σχέση με την τιμή αναφοράς του ελλείμματος.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν περαιτέρω αν το πρόγραμμα σύγκλισης διευκολύνει την επίτευξη συνεχούς και πραγματικής σύγκλισης στη ζώνη του ευρώ και, το στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και αν οι οικονομικές πολιτικές του οικείου κράτους μέλους είναι συνεπείς με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής και τις κατευθυντήριες γραμμές απασχόλησης των κρατών μελών και της Ένωσης. Επιπλέον, για τα κράτη μέλη του ΣΜ2, το Συμβούλιο εξετάζει εάν το περιεχόμενο του προγράμματος σύγκλισης εξασφαλίζει την ομαλή συμμετοχή στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών.

▼ M2

Σε περίπτωση ασυνήθων περιστάσεων που εκφεύγουν του ελέγχου του συγκεκριμένου κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική του κατάσταση ή σε περιόδους σοβαρής επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του ευρώ ή την ΕΕ συνολικά, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να αποκλίνουν προσωρινά από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου στόχου που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο, με την προϋπόθεση ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική διατηρησιμότητα.

2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξετάζουν το πρόγραμμα σύγκλισης το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή του. Βάσει σύστασης της Επιτροπής και ύστερα από διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, το Συμβούλιο, εφόσον απαιτείται, εγκρίνει γνώμη επί του προγράμματος. Όταν το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 121 της ΣΛΕΕ, θεωρεί ότι οι στόχοι και το περιεχόμενο του προγράμματος πρέπει να ενισχυθούν, ιδίως όσον αφορά την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, το Συμβούλιο, στη γνώμη που εκδίδει, καλεί το οικείο κράτος μέλος να προσαρμόσει το πρόγραμμά του.

Άρθρο 10

1. Στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρακολουθούν την εφαρμογή των προγραμμάτων σύγκλισης με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη με παρέκκλιση και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, προκειμένου ιδίως να εντοπίσουν τις πραγματικές ή αναμενόμενες σημαντικές αποκλίσεις της δημοσιονομικής θέσης από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την κατάλληλη πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του.

Επιπλέον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρακολουθούν τις οικονομικές πολιτικές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους των προγραμμάτων σύγκλισης, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πολιτικές τους είναι προσανατολισμένες προς τη σταθερότητα και να αποφευχθούν, κατ' αυτό τον τρόπο, οι στρεβλώσεις των πραγματικών συναλλαγματικών ισοτιμιών και οι υπερβολικές διακυμάνσεις των ονομαστικών συναλλαγματικών ισοτιμιών.

2. Σε περίπτωση που παρατηρείται σημαντική απόκλιση από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 9 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, και προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση υπερβολικού ελλείμματος, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, απευθύνει προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος.

Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία έκδοσης της προειδοποίησης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο εξετάζει την κατάσταση και εγκρίνει σύσταση για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής, με βάση σύσταση της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ. Η σύσταση ορίζει προθεσμία πέντε μηνών το πολύ για την αντιμετώπιση της απόκλισης. Η προθεσμία μειώνεται στους τρεις μήνες αν η Επιτροπή κρίνει στην προειδοποίησή της ότι η κατάσταση είναι ιδιαίτερα σοβαρή και δικαιολογεί επείγουσα δράση. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, δημοσιοποιεί τη σύσταση.

Μέσα στην προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο στη σύστασή του σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο με θέμα τις ενέργειες στις οποίες προέβη κατόπιν της σύστασης.

▼ M2

Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν αναλάβει την ενδεδειγμένη δράση εντός της προθεσμίας που ορίζεται σε σύσταση του Συμβουλίου βάσει του δεύτερου εδαφίου, η Επιτροπή συνιστά αμέσως στο Συμβούλιο να εγκρίνει, με ειδική πλειοψηφία, απόφαση που θα ορίζει ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή μπορεί να συστήσει στο Συμβούλιο να εγκρίνει αναθεωρημένη σύσταση, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής.

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο δεν εγκρίνει απόφαση κατόπιν της συστάσεως της Επιτροπής, διά της οποίας διαπιστώνεται ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση, και το οικείο κράτος μέλος συνεχίζει να μην αναλαμβάνει την ενδεδειγμένη δράση, η Επιτροπή, ένα μήνα μετά την αρχική σύστασή της, συνιστά στο Συμβούλιο να εγκρίνει την απόφαση που ορίζει ότι δεν ανελήφθη καμία ουσιαστική δράση. Η απόφαση πρέπει να θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο, εκτός εάν αυτό αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να απορρίψει τη σύσταση εντός δέκα ημερών από την έγκρισή της από την Επιτροπή. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή μπορεί να συστήσει στο Συμβούλιο να εγκρίνει αναθεωρημένη σύσταση, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, για τα απαραίτητα μέτρα πολιτικής.

Όταν λαμβάνει την απόφαση σχετικά με τη μη συμμόρφωση, που αναφέρεται στο τέταρτο και στο πέμπτο εδάφιο, το Συμβούλιο ενεργεί χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ψήφος του μέλους του Συμβουλίου που εκπροσωπεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Το Συμβούλιο υποβάλλει επίσημη έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με τις αντίστοιχες ληφθείσες αποφάσεις.

3. Η απόκλιση από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή την κατάλληλη πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του αξιολογείται βάσει μιας συνολικής εκτίμησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης μιας ανάλυσης των δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας, όπως ορίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1.

Προκειμένου να εκτιμηθεί αν η απόκλιση είναι σημαντική λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) Για κράτος μέλος που δεν έχει επιτύχει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο, όταν εκτιμάται η μεταβολή στο διαρθρωτικό ισοζύγιο, κατά πόσον η απόκλιση είναι τουλάχιστον 0,5 % του ΑΕΠ μέσα σε ένα έτος ή τουλάχιστον 0,25 % του ΑΕΠ το έτος κατά μέσο όρο ετησίως για δύο συνεχόμενα έτη·
- β) όταν εκτιμάται η εξέλιξη των δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, κατά πόσον η απόκλιση έχει συνολικό αντίκτυπο στο ισοζύγιο της κυβέρνησης τουλάχιστον 0,5 % του ΑΕΠ σε μέσα σε ένα έτος ή σωρευτικά σε δύο συνεχόμενα έτη.

Η απόκλιση στην εξέλιξη των δαπανών δεν θεωρείται σημαντική εάν το οικείο κράτος μέλος έχει υπερβεί το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο, λαμβανομένου υπόψη του ενδεχομένου σημαντικής υστέρησης εσόδων και εάν ο δημοσιονομικός προγραμματισμός που παρουσιάζεται στο πρόγραμμα σύγκλισης δεν θέτει σε κίνδυνο αυτό το στόχο κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα.

▼ M2

Η απόκλιση δύναται επίσης να μη ληφθεί υπόψη εάν οφείλεται σε ασυνήθεις περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του συγκεκριμένου κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική του κατάσταση ή σε περίπτωση σοβαρής επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του ευρώ ή την ΕΕ συνολικά, με την προϋπόθεση ότι κάτι τέτοιο δεν θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών μεσοπρόθεσμα.

ΤΜΗΜΑ 3Α

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Άρθρο 10α

Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η πολυμερής εποπτεία βασίζεται σε σωστές και ανεξάρτητες στατιστικές, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την επαγγελματική ανεξαρτησία των εθνικών στατιστικών αρχών, οι οποίες είναι συμβατή με τον κώδικα ορθής πρακτικής για τις ευρωπαϊκές στατιστικές, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές⁽¹⁾. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να πληρούνται οι εξής ελάχιστες απαιτήσεις:

- α) διαφανείς διαδικασίες πρόσληψης και απόλυσης, οι οποίες πρέπει να βασίζονται σε κριτήρια αποκλειστικώς επαγγελματικά·
- β) διάθεση κονδυλίων του προϋπολογισμού, η οποία πρέπει να πραγματοποιείται σε ετήσια ή πολυετή βάση·
- γ) ημερομηνία δημοσίευσης των στατιστικών στοιχείων, η οποία πρέπει να ορίζεται πολύ νωρίτερα.

▼ B

ΤΜΗΜΑ 4

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

▼ M2*Άρθρο -11*

1. Η Επιτροπή διεξάγει συνεχή διάλογο με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με τους στόχους του παρόντος κανονισμού. Προς το σκοπό αυτό η Επιτροπή διεξάγει αποστολές προκειμένου να εξετάσει την οικονομική κατάσταση του κράτους μέλους και να εντοπίσει τυχόν κινδύνους ή δυσκολίες ως προς τη συμμόρφωση με τους στόχους του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αναλάβει αποστολή ενισχυμένης εποπτείας σε κράτη μέλη που αποτελούν αντικείμενο συστάσεων που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, ή το άρθρο 10, παράγραφος 2 για τους σκοπούς της επιτόπιας παρακολούθησης. Τα οικεία κράτη μέλη παρέχουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή της αποστολής.

3. Όταν το οικείο κράτος μέλος είναι συμμετέχον κράτος μέλος ή κράτος μέλος που συμμετέχει στο ΣΜ2, η Επιτροπή μπορεί να καλέσει εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εάν είναι αναγκαίο, να συμμετάσχουν σε αποστολές εποπτείας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 164.

▼ M2

4. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα της αποστολής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και, εάν είναι αναγκαίο, μπορεί να ανακοινώσει δημοσίως τα πορίσματά της.

5. Όταν η Επιτροπή διοργανώνει τις αποστολές που αναφέρονται στην παράγραφο 2, διαβιβάζει, στα οικεία κράτη μέλη τα προσωρινά της πορίσματα προς σχολιασμό.

▼ B*Άρθρο 11*

Στα πλαίσια της πολυμερούς εποπτείας που περιγράφεται στον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο προβαίνει στην συνολική αξιολόγηση που προβλέπεται στο ► M2 άρθρο 121 ◀ παράγραφος 3.

Άρθρο 12

Σύμφωνα με το ► M2 άρθρο 121 ◀ παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή περιλαμβάνουν στις εκθέσεις τους προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας που ασκείται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

▼ M2*Άρθρο 12α*

1. Μέχρι την 14η Δεκεμβρίου 2014 και στη συνέχεια ανά πενταετία, η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Η έκθεση αξιολογεί μεταξύ άλλων:

- α) την αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού και συγκεκριμένα, κατά πόσο οι διατάξεις που διέπουν τη λήψη αποφάσεων έχουν αποδειχθεί αρκετά εύρωστες,
- β) την πρόοδο στην εξασφάλιση στενότερου συντονισμού των οικονομικών πολιτικών και συνεχούς σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ.

2. Εφόσον ενδείκνυται, η έκθεση αυτή συνοδεύεται από πρόταση για τροπολογίες στον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων τροπολογιών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

3. Η έκθεση διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

▼ B*Άρθρο 13*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.